

Ein Menschliches Requiem

op zoek naar de mens Brahms

21.01.2021
Studio 4, Flagey

—
Bart Van Reyn
Jan Michiels
Inge Spinette
Sarah Wegener
Thomas Oliemans
—

Vlaams
RADIOKOOR

[programmatoelichting](#)
[notes de programme](#)
[programme notes](#)
[musici / musiciens](#)
[teksten/textes](#)

MUZIEK / MUSIQUE / MUSIC

Robert Schumann, Kinderszenen, op. 15 • Johannes Brahms, Ein deutsches Requiem, op. 45

Kinderszenen	IV. Bittendes Kind
Ein deutsches Requiem	I. Selig sind, die da Leid tragen
Kinderszenen	VIII. Am Kamin
Ein deutsches Requiem	II. Denn alles Fleisch, es ist wie Gras
Kinderszenen	XII. Kind Im Einschlummern
Ein deutsches Requiem	III. Herr, lehre doch mich
Kinderszenen	XIII. Der Dichter spricht
Ein deutsches Requiem	IV. Wie lieblich sind deine Wohnungen
Kinderszenen	X. Fast zu ernst
Ein deutsches Requiem	V. Ihr habt nun Traurigkeit
Kinderszenen	I. Von fremden Ländern und Menschen
Ein deutsches Requiem	VI. Denn wir haben hie keine bleibende Statt
Kinderszenen	VII. Träumerei
Ein deutsches Requiem	VII. Selig sind die Toten

Vlaams Radiokoor · Bart Van Reyn, dirigent · Jan Michiels & Inge Spinette, piano
Sarah Wegener, sopraan · Thomas Oliemans, bariton · Alain De Ley, artistiek concept

*Disclaimer coronamaatregelen: Jan Michiels en Inge Spinette zijn in het dagelijkse leven een koppel.
Omdat zij samen op het podium in hun bubbel blijven, moeten zij geen mondkapje dragen.*

TOELICHTING

[musici](#) - [teksten](#) - [cliquez ici pour français](#) - [click here for English](#)

Johannes Brahms is een icoon. Zeg Johannes, en je weet dat het om Brahms gaat. De opvolger van Beethoven, de sobere man die ernst hoog in het vaandel droeg, voorvechter van de klassieke tradities, innige vriend van de Schumanns. Maar hoe goed kennen we Brahms echt? Hoe dicht laat hij ons bij zich komen in zijn muziek? Wij gaan op zoek naar de mens Brahms, in zijn Requiem en in de muziek van zijn mentor en goede vriend Robert Schumann.

Kom, kom wat dichterbij: daar zit hij, in zijn werkkamer. Kijk over zijn schouder - waar werkt hij zo intens aan? Waarom die droeve blik in zijn jonge ogen? Eerst zijn moeder, dan zijn goede vriend en mentor Robert Schumann: hij verloor twee dierbaren...

De dood van zijn naasten tekende Brahms - maar zorgden ook voor één van zijn mooiste werken. Gebogen over zijn schrijftafel, vol verdriet om zijn verlies, wilde Brahms toch muziek schrijven die houvast zou bieden: hoop voor de nabestaanden, troost voor de levenden - en geen sombere treurmars voor de doden. Aanvankelijk titelde hij zijn compositie dan ook Ein Menschliches Requiem. De monumentale compositie voor orkest en koor die Ein Deutsches Requiem uiteindelijk werd, staat ver van dat intieme begin. Maar Brahms vergat zijn opzet niet: hij maakte zelf een versie voor 4-handig piano, soli en koor: transparant, intiem, kleurrijk en vooral heel persoonlijk.

Op zoek naar de mens Brahms, weven we tussen de delen van het Requiem herinneringen aan zijn kindertijd en zijn goede vriend Schumann. Die laatste bundelde in Kinderszenen verschillende kleinere werkjes die hem nauw aan het hart lagen, en waarin hij zelf vol heimwee terugdacht aan zijn eigen kindertijd.

EIN DEUTSCHES REQUIEM

Het grootse Ein deutsches Requiem van Johannes Brahms wordt meestal uitgevoerd met een koor, een groot orkest en twee solisten. Brahms heeft echter ook een versie gecomponeerd waarbij het orkest vervangen wordt door piano vierhandig. De première van deze versie vond plaats op 10 juli 1871 in Londen en wordt sindsdien vaak als de 'Londense versie' bestempeld.

Het reduceren van een bestaand werk voor piano vierhandig komt vaak voor in de negentiende eeuw. Deze muziek wordt echter vaak geassocieerd met biedermeierachtige tafereelen van brave burgerdochtertjes die voor de huiselijke gezelligheid zorgen door samen aan het klavier lichtvoetige deuntjes te spelen. Dat de markt in de negentiende eeuw inderdaad overspoeld werd met pretentieloze kamermuziek voor vier handen, neemt echter

niet weg dat componisten ook heel wat boeiende en hoogstaande bijdragen hebben geleverd aan dit repertoire. De Londense versie van Ein deutsches Requiem bewijst dit, temeer omdat Brahms ervoor opteerde om de koormuziek en de solistische passages integraal te behouden. De pianoversie van Ein deutsches Requiem is dan ook geen bleek aftreksel van het origineel, maar een zelfstandige, meer intieme compositie waarin de tekst en het koor prominent aanwezig zijn.

Muziek voor de mensheid

Ein deutsches Requiem van Johannes Brahms is geen requiem in de eigenlijke zin van het woord. Met een requiem wordt immers een mis bedoeld, de Missa pro defunctis die in de rooms-katholieke liturgie wordt opgedragen aan de doden. Tal van componisten hebben een requiem gecomponeerd op basis van de originele Latijnse tekst met als beginwoorden Requiem aeternam of eeuwige rust. Brahms breekt echter radicaal met deze traditie. Met grote zorgvuldigheid selecteerde de componist een aantal teksten uit het Oude en Nieuwe Testament, voor het gewone volk door Luther in het Duits vertaald. Het was ook niet de bedoeling van Brahms om een puur religieus werk te componeren, maar veeleer één dat bestemd was voor de mensheid. Ein deutsches Requiem handelt over de manier waarop de mens omgaat met de tragiek van de dood, met het contrast tussen vergankelijkheid en eeuwigheid, met rouw en met troost. Brahms' requiem is niet speciaal bedoeld voor perioden van sterven en dood. Integendeel, de componist wou geen muziek schrijven voor de doden, maar wel troostmuziek voor allen die geliefden te betreuren hebben en bezorgd zijn om de eindigheid van hun eigen bestaan. Brahms appelleert met zijn requiem aan een universeel religieus gevoel. De Bijbelverzen die hij uitkoos bevestigen dit universele uitgangspunt. In plaats van vrees voor de zonde, de wraak van God, en het laatste oordeel brengt Ein deutsches Requiem een boodschap van liefde en onsterfelijkheid. Brahms componeerde dit werk voor de concertzaal en plaatste zich daarmee in de traditie van de Messiah van Georg Friedrich Händel en de Missa Solemnis van Ludwig van Beethoven.

Robert Schumann

Enkele aangrijpende gebeurtenissen in het leven van Brahms hebben mogelijk het verlangen gewekt om Ein Deutsches requiem te componeren. Amper enkele jaren na de vreugdevolle ontmoeting met de componist Robert Schumann overlijdt deze vriend in 1856. Schumanns' dood in een inrichting, twee jaar na zijn zelfmoordpoging in de Rijn, heeft Brahms sterk aangegrepen en mede tot zijn requiem geïnspireerd. In 1861 blijkt hij de teksten al verzameld te hebben, maar de compositie komt pas echt op gang na de dood van zijn moeder in 1856.

Keerpunt

Ein deutsches Requiem vormt een keerpunt in de compositietechniek van Brahms. De manier waarop hij de zeven delen rangschikte en de afzonderlijke passages componeerde, toont aan dat zijn denken vrij was van zowel muzikale als van christelijke dogma's. De verschillende delen zijn immers niet in chronologische volgorde geschreven. In 1861 begint Brahms met deel 2, gevolgd door deel 1. Het centrale vierde deel dateert uit 1864. Twee

jaar later componeert hij de delen 3, 6 en 7. De tot dan toe zesdelige versie wordt succesvol opgevoerd op Goede Vrijdag 1868 in de Dom van Bremen onder leiding van Brahms zelf. Pas in 1869 werd een extra deel toegevoegd. Het vijfde deel – met de tekst *ich will euch trösten, wie einen seine Mutter tröstet* – kan gezien worden als een eerbetoon aan zijn overleden moeder.

Transparante totaalstructuur

Het requiem van Brahms heeft een symmetrische structuur. In de eerste drie delen is er sprake van een zoektocht naar troost, hoop en zekerheid. Het hoogtepunt bevindt zich in het vierde deel, waarin men als het ware thuiskomt. De laatste drie delen reflecteren ten slotte over de boodschap van liefde en onsterfelijkheid. Ondanks de ogenschijnlijke ordeloze ontstaansgeschiedenis blinkt dit requiem uit door een prachtige en transparante totaalstructuur. De definitieve versie werd op 18 februari 1869 uitgevoerd in het Leipziger Gewandhaus onder leiding van Carl Reinecke. Brahms was toen zesendertig jaar en had meer dan tien jaar aan zijn requiem gewerkt.

- Adeline Boeckaert

NOTES DE PROGRAMME

[musiciens](#) - [textes](#) - [click here for English](#) - [klik hier voor Nederlands](#)

Johannes Brahms est une icône. Dites « Johannes », et tout le monde pense « Brahms ». Héritier de Beethoven, homme austère, fier de son sérieux, défenseur des traditions classiques, ami intime des Schumann... Mais le connaissons-nous vraiment ? Sa musique nous permet-elle vraiment de l'approcher ?

Mais oui, approchez-vous donc ! Le voilà, dans son bureau. Regardez par-dessus son épaule – sur quoi travaille-t-il si intensément ? Pourquoi cette lueur triste dans son jeune regard ? Il a perdu deux êtres chers : d'abord sa mère, puis son grand ami et mentor Robert Schumann...

La mort de ses proches a profondément marqué Brahms – mais a aussi inspiré l'une de ses plus belles œuvres. Penché sur son bureau, empli de chagrin, il voulait écrire une musique le raccrochant à la vie : de l'espoir pour les proches, du réconfort pour les vivants – et non une sombre marche funèbre pour les morts.

Il a d'abord intitulé son œuvre *Ein menschliches Requiem*. La composition monumentale pour orchestre et chœur qu'est finalement devenu *Ein deutsches Requiem* est bien loin de ce point de départ intime. Mais Brahms n'a pas oublié son intention : il a lui-même réalisé une version pour piano à quatre mains, solistes et chœur. Transparente, intime, colorée et surtout très personnelle.

À la recherche de l'homme, nous glissons entre les mouvements du Requiem des souvenirs de son enfance et de son ami Schumann. Ce dernier a réuni dans *Kinderszenen* différentes petites œuvres qui lui tenaient à cœur, au travers desquelles il se remémore avec nostalgie sa propre enfance.

PROGRAMME NOTES

[musicians](#) - [texts](#) - [klik hier voor Nederlands](#) - [cliquez ici pour français](#)

Johannes Brahms is an icon. When you say Johannes, you know it refers to Brahms. The successor to Beethoven, the sober man who took seriousness very seriously, the chief protagonist of the classical tradition, an intimate friend of the Schumanns. But how well do we really know Brahms? How close does he let us come to him through his music?

Come, come a bit closer: there he is, sitting in his study. Look over his shoulder – what is he working on so intensely? Why that sorrowful glance in his youthful eyes? First his mother, then his good friend and mentor Robert Schumann, two people very dear to him were no more...

The death of these two people so close to him marked Brahms – but it also led to the creation of one of his finest works. Bent over his writing desk, full of sorrow over his loss, Brahms wanted to write music that would nevertheless offer some support: hope for those near him, comfort for the living – and not with a sombre funeral march. Initially, he gave his composition the title *Ein menschliches Requiem* (A Human Requiem). The monumental composition for orchestra and choir that would become *Ein deutsches Requiem* (A German Requiem) lies far from that intimate beginning. But Brahms did not forget his initial plan: he even transcribed a version for piano 4 hands, soloists and choir: transparent, intimate, colourful and, most importantly, very personal.

In search of the man who was Brahms, we weave his memories of his childhood and his good friend Schumann in between the movements of the Requiem. In his *Kinderszenen* (Scenes from Childhood), Schumann in turn combined various short works that were close to his heart and through which he thought back, filled with nostalgia, to his own childhood.

MUSICI / MUSICIENS VLAAMS RADIOKOOR

Bart Van Reyn, dirigent / chef de chœur

Jan Michiels & Inge Spinette, piano

Sarah Wegener, sopraan / soprano

Thomas Oliemans, bariton / baryton

Vlaams Radiokoor

sopraan / soprano

Sarah Abrams, Hannah Ely, Karen Lemaire, Kelly Poukens,

Evi Roelants, Barbara Somers, Wineke Van Lammeren, Sarah Van Mol

alt / alto

Helena Bohuszewicz, Helen Cassano, María Gil Muñoz, Eva

Goudie-Falckenbach,

Lieve Mertens, Sandra Paelinck, Noëlle Schepens, Kerlijne Van Nevel

tenor / ténor

Gunter Claessens, Adriaan De Koster, Frank De Moor, Paul Foubert,

Ivan Goossens, Michiel Haspeslagh, Paul Schils, Roel Willems

bas / basse

Conor Biggs, Joris Derder, Lieven Deroo, Herman De Winné

Marc Meersman, Kai-Rouven Seeger, Philippe Souvague, Jan Van der Crabbe

Ein deutsches Requiem, op. 45

I. Selig sind, die da Leid tragen

Mattheüs / Matthieu 5:4 & Psalm / Psaume 126: 5-6

Selig sind, die da Leid tragen,
denn sie sollen getröstet
werden.

*Zalig zij die treuren want
zij zullen vertroost worden.*

*Bienheureux ceux qui sont dans
la peine, car ils seront consolés.*

*Blessed are they that mourn,
for they shall be comforted.*

Die mit Tränen säen,
werden mit Freuden ernten.
Sie gehen hin und weinen
und tragen edlen Samen
und kommen mit Freuden
und bringen ihre Garben.

*Wie met tranen zaaien,
zullen met vreugde oogsten.
Zij gaan heen en wenen,
en dragen edel zaad
en komen met vreugde
en brengen hun schoven.*

*Ceux qui sèment dans les larmes,
récolteront dans la joie.
Ils s'en vont en pleurant,
et portent la précieuse semence,
Ils reviennent dans la joie,
et apportent leurs gerbes.*

*They who sow in tears,
shall reap in joy.
Go forth and cry,
bearing precious seed,
and come with joy
bearing their sheave*

II. Denn alles Fleisch, es ist wie Gras

Petrus / Pierre 1:24, Jakobus / Jacob 5:7, Petrus / Pierre 1:25 & Jesaja / Ésaïe 35:10

Denn alles Fleisch ist wie Gras
und alle Herrlichkeit des
Menschen wie des Grases
Blumen.

*Want alle vlees is als gras,
en alle heerlijkheid des mensen
is als bloemen van het gras.*

*Car toute chair est comme
l'herbe, et toute la gloire de
l'homme est comme la fleur de
l'herb.*

*For all flesh is as grass,
and the glory of man
like flowers.*

Das Gras ist verdorret
und die Blume abgefallen.

*Het gras is verdord,
en zijn bloem is afgefallen.*

*L'herbe sèche
et la fleur tombe.*

*The grass withers
and the flower falls.*

So seid nun geduldig, lieben
Brüder, bis auf die Zukunft des
Herrn. Siehe, ein Ackermann
wartet auf die köstliche Frucht
der Erde und ist geduldig
darüber, bis er empfahe
den Morgenregen und
Abendregen.

*Weest dus geduldig, broeders,
tot de toekomst des Heren.
Ziet, de landman wacht
de kostelijke vrucht
van het land,
geduldig af,
totdat het de vroege en late
regen zal hebben ontvangen*

*Prenez donc patience, mes chers
frères, jusqu'à l'avènement du
Seigneur.
Voyez, un laboureur attend le
précieux fruit de la terre et prend
patience jusqu'à ce qu'il reçoive
la pluie du matin et la pluie du
soir.*

*Therefore be patient, dear
brothers, for the coming of the
Lord.
Behold, the husbandman waits
for the delicious fruits of the
earth and is patient for it, until he
receives the morning rain and
evening rain.*

Aber des Herrn Wort bleibet in
Ewigkeit.

*Maar het Woord des Heren
blijft tot in eeuwigheid.*

*Mais la parole du Seigneur
demeure éternellement.*

*But the word of the Lord endures
for eternity.*

Die Erlöseten des Herrn werden
wieder kommen, und gen Zion
kommen mit Jauchzen;
ewige Freude wird über ihrem
Haupt sein; Freude und Wonne
werden sie ergreifen und
Schmerz und Seufzen wird weg
müssen.

*De vrijgekochten des Heren
zullen terugkeren
en naar Sion komen met gejuich;
eeuwige blijdschap zal op hun
hoofd zijn; vreugde en blijdschap
zullen zij verkrijgen, en
smart en zuchten zullen
verdwijnen.*

*Ceux que l'Éternel aura rachetés
reviendront à Sion avec des
chants de triomphe.
Une joie éternelle sera sur
leur tête : joie et allégresse
s'empareront d'eux ; douleur et
gémissements devront s'enfuir.*

*The redeemed of the Lord will
come again, and come to Zion
with a shout; eternal joy shall be
upon her head; They shall take
joy and gladness, and sorrow
and sighing must depart*

III. Herr, lehre doch mich

Psalm / Psaume 39: 5-8 & Boek der Wijsheid / Livre de la Sagesse 3:1

Herr, lehre doch mich,
daß ein Ende mit mir haben
muß, und mein Leben ein Ziel
hat, und ich davon muß.

*Heer, leer mij toch,
dat ik eindig ben,
en mijn leven
beperkt is.*

*Seigneur, fais-moi savoir que
mon existence doit avoir une fin,
que ma vie a un terme et que je
dois partir d'ici-bas.*

*Lord, teach me
That I must have an end,
And my life has a purpose,
and I must accept this.*

Siehe, meine Tage sind einer
Hand breit vor dir, und mein
Leben ist wie nichts vor dir.
Ach wie gar nichts sind alle
Menschen, die doch so sicher
leben.

*Zie, mijn dagen zijn
als een hand breed bij U,
en mijn leven is als niets voor U.
Hoe geheel niets zijn alle
mensen die toch
zo zeker leven.*

*Vois, mes jours sont de la largeur
d'une main face à toi, et ma vie
est devant toi comme un rien.
Ah, tous les hommes,
pourtant si sûrs d'eux, ne sont
que néant.*

*Behold, my days are
as a handbreadth before Thee,
and my life is as nothing before
Thee. Alas, as nothing
are all men, but so sure the
living.*

Sie gehen daher wie ein
Schemen, und machen ihnen viel
vergebliche Unruhe;
sie sammeln und wissen nicht
wer es kriegen wird.
Nun Herr, wess soll ich mich
trösten? Ich hoffe auf dich.

*Zij lopen rond als een schim
en maken veel onnut misbaar;
zij vergaren zonder te weten
wie het krijgen zal.
Nu, Heer, waarmee zal ik mij
troosten?
Ik hoop op U.*

*Ils marchent comme des
ombres et s'agitent en
vain ; ils amassent des biens
et ne savent pas qui les
recueillera. Seigneur, que dois-je
attendre ?
Mon espérance est en toi.*

*They are therefore like a shadow,
and go about vainly in disquiet;
they collect riches, and do not
know who will receive them.
Now, Lord, how can I console
myself?
My hope is in Thee.*

Der Gerechten Seelen sind in
Gottes Hand und keine Qual
rühret sie an.

*De zielen van de rechtvaardigen
zijn in Gods hand,
en geen leed zal hen treffen.*

*Les âmes justes sont dans
la main de Dieu, et nul tourment
ne les atteint.*

*The righteous souls are in God's
hand and no torment shall stir
them.*

IV. Wie lieblich sind deine Wohnungen

Psalm / Psaume 84: 2, 3, 5

Wie lieblich sind deine
Wohnungen, Herr Zebaoth!
Meine Seele verlanget und
sehnet sich nach den Vorhöfen
des Herrn; mein Leib und Seele
freuen sich in dem lebendigen
Gott.

*Hoe liefelijk zijn Uw woningen,
Heer der heerscharen!
Mijn ziel verlangt en hunkert
naar de voorhoven van de Heer;
mijn lichaam en ziel
verheugen zich in de levende
God.*

*Comme sont aimables tes
demeures, Seigneur
Tout-puissant ! Mon âme désire
ardemment et soupire, soupire
après les parvis du Seigneur ;
Mon corps et mon âme trouvent
leur joie dans le Dieu vivant.*

*How lovely are thy dwelling
places, O Lord of Hosts!
My soul requires and
yearns for the courts
of the Lord;
My body and soul rejoice
in the living God.*

Wohl denen, die in deinem
Hause wohnen, die loben dich
immerdar.

*Gelukkig degenen,
die in uw huis wonen,
gedurig mogen zij U loven.*

*Bienheureux ceux
qui habitent ta maison,
ils te louent sans cesse.*

*Blessed are they
that dwell in thy house;
they praise you forever.*

V. Ihr habt nun Traurigkeit

Johannes / Jean 16:22, Jesaja / Ésaïe 66:13 & Sirach / Siracide 51: 35

Ihr habt nun Traurigkeit;
aber ich will euch wieder sehen
und euer Herz soll sich freuen
und eure Freude soll niemand
von euch nehmen.
Sehet mich an:
Ich habe eine kleine Zeit Mühe
und Arbeit gehabt und habe
großen Trost funden.

*Gij bent dan nu wel bedroefd,
maar ik zal u terugzien,
en uw hart zal zich verheugenen
uw vreugde
zal niemand u ontnemen.
Kijk naar mij:
Ik heb een korte tijd moeite
en gezwoeg gehad
en ik heb veel troost gevonden.*

*Vous êtes maintenant dans la
tristesse, mais je vous reverrai et
votre coeur se réjouira, et
personne ne vous ravira votre
joie.
Voyez : pendant peu de temps
la peine et le travail on été mon
lot, et j'ai trouvé une grande
consolation.*

*You now have sorrow;
but I shall see you again
and your heart shall rejoice and
your joy no one shall take from
you.
Behold me:
I have had for a little time toil
and torment,
and now have found great
consolation.*

Ich will euch trösten,
wie Einen seine Mutter tröstet

*Ik zal u troosten,
zoals een moeder u troost.*

*Je vous consolerais comme une
mère console son enfant.*

*I will console you,
as one is consoled by his mother.*

VI. Denn wir haben hie keine bleibende Statt

Hebreeën / Hébreux 13: 14, Korintiërs / Corinthiens 15: 51-55 & Openbaringen / Livre de la Révélation 4:11

Denn wir haben hie keine
bleibende Statt, sondern die
zukünftige suchen wir.

*Want wij hebben hier geen
blijvende plek, maar wij zoeken
de toekomstige.*

*Car ici-bas nous n'avons pas de
cité permanente, mais nous
cherchons celle qui est à venir.*

*For we have here
no continuing city,
but we seek the future.*

Siehe, ich sage euch ein
Geheimnis: Wir werden nicht alle
entschlafen, wir werden aber alle
verwandelt werden;
und dasselbige plötzlich, in
einem Augenblick, zu der Zeit
der letzten Posaune.
Denn es wird die Posaune
schallen, und die Toten werden
auferstehen unverweslich, und wir
werden verwandelt werden.
Dann wird erfüllet werden das
Wort, das geschrieben steht:
Der Tod ist verschlungen in den
Sieg. Tod, wo ist dein Stachel?
Hölle, wo ist dein Sieg?

*Zie, ik vertel U een geheim:
wij zullen niet allen ontslapen,
maar wij zullen allen veranderd
worden; en wel plotseling,
in een oogwenk,
tijdens de laatste bazuin.
Want de bazuin zal klinken,
en de doden zullen opstaan,
onvergankelijk, en wij zullen
veranderd worden.
Dan zal het woord vervuld
worden dat geschreven staat:
De dood is verzwolgen tot
overwinning.
Dood, waar is uw prikkel?
Graf, waar is uw overwinning?*

*Voyez, je vous dis un mystère :
nous ne mourrons pas tous,
mais nous serons tous changés,
en un moment,
en un clin d'oeil,
au son de la dernière trompette.
Car la trompette sonnera et
les morts ressusciteront
incorruptibles
et nous serons changés.
Alors cette parole de l'Écriture
sera accomplie : " La mort est
engloutie dans la victoire ".
O mort ! Où est ton aiguillon ?
O enfer ! Où est ta victoire ?*

*Behold, I show you a mystery:
We shall not all sleep,
but we all shall be changed
and suddenly, in a moment,
at the sound of the last
trombone.
For the trombone shall sound,
and the dead shall be raised
incorruptible,
and we shall be changed.
Then shall be fulfilled
The word that is written:
Death is swallowed up in victory.
O Death, where is thy sting?
O Hell, where is thy victory?*

Herr, du bist würdig zu nehmen
Preis und Ehre und Kraft,
denn du hast alle Dinge
geschaffen, und durch deinen
Willen haben sie das Wesen und
sind geschaffen.

*Heer, Gij zijt waardig lof en eer
en kracht te ontvangen,
want Gij hebt alle dingen
geschapen en door uw wil
bestaan zij en zijn zij geschapen.*

*Seigneur, tu es digne de recevoir
la gloire, l'honneur et la
puissance car tu as créé toutes
choses, et c'est par ta volonté
qu'elles existent et qu'elles ont
été créées.*

*Lord, Thou art worthy to receive
all praise, honor, and glory,
for Thou hast created all things,
and through Thy will they have
been and are created.*

VII. Selig sind die Toten

Openbaringen / Livre de la Révélation 14:13

Selig sind die Toten,
die in dem Herrn sterben,
von nun an.

*Zalig zijn de doden,
die in de Heer sterven, van nu
aan.*

*Heureux dès à présent
les morts qui meurent
dans le Seigneur !*

*Blessed are the dead
that die in the Lord
from henceforth*

Ja der Geist spricht,
daß sie ruhen von ihrer Arbeit;
denn ihre Werke folgen ihnen
nach.

*Ja, zegt de Geest
dat zij rusten van hun moeiten,
want hun werken volgen hen na.*

*Oui, dit l'Esprit, ils se reposent
de leurs travaux car leurs oeuvres
les suivent.*

*Yea, saith the spirit,
that they rest from their labors,
and their works shall follow them.*